

Doden begraven

5

zondag Judica, 21 maart | Genesis 3: 1-6,14-19

We komen dichterbij het Paasfeest, bij het graf. Deze week staat in het teken van het begraven. Daarom hebben we in Genesis 3 gelezen waar het graf vandaan komt. Toen de zonde in de wereld kwam werd het graf onze toekomst. 'Stof ben je en tot stof keer je terug'.

Ieder graf bepaalt ons bij onze eigen sterfelijkheid. Het bepaalt ons ook bij het graf van Christus. Hij stierf om ons het leven te geven.

maandag 22 maart | Jesaja 53: 6-12

Jezus, de Knecht van de HEER wordt begraven. Een rijke uitvaart, het graf van een bemiddeld man. Dat klinkt allemaal mooi maar zijn dood was als die van een misdadiger. Onrechtvaardig werd Hij geëxecuteerd.

En toch... als je doorleest krijgen Jesaja's woorden een positieve wending. Jezus' dood was een grootse...

dinsdag 23 maart | Johannes 12: 1-8

Voelbaar komt het graf van Jezus dichterbij. In ieder geval voelt Jezus het. De zalving door Maria is voor Hem een voorbereiding op zijn begrafenis.

Merk op hoe kostbaar de zalfolie is. Het is een kruikje vol zuivere nardusolie. Judas schat de waarde op driehonderd denarie. Dat is ongeveer het loon dat een arbeider in een jaar verdient. Judas ziet het als verkwisting. Maar Jezus waardeert het dat Maria zijn komende begrafenis zo liefdevol voorbereidt.

woensdag 24 maart | Johannes 12: 20-27

Een geliefd beeld voor het sterven: de graankorrel die in de aarde vergaat. Het is een hoopvol beeld: het sterven van de graankorrel is immers het begin van een nieuwe plant. Het is een beeld dat Jezus zelf diep raakt. Openlijk spreekt Hij over zijn doodsangst. Een moment om kippenvel bij te krijgen. Dit deed Hij voor mij!

Jezus doet hiermee ook een beroep op ons. Hij roept op ons leven te verliezen en zo vrucht te dragen. Zo diep gaat het met de werken van barmhartigheid. Het leven zoals je voor jezelf leefde moet weg, zo radicaal als de dood. Pas als je de onbarmhartigheid van het 'normale' leven gaat begraven komen de werken van barmhartigheid als vrucht.

donderdag 25 maart | Johannes 19: 38-42

Een kleine verrassing na het sterven van Jezus. Zijn verhaal lijkt voorbij. Onverwacht volgt één van de meest eervolle geschiedenissen uit Jezus' tijd op aarde. De hoofdrol is voor twee machtige en rijke mannen uit Jeruzalem die niet eerder samen met Jezus gezien zijn. Liefdevol verzorgen ze Jezus' gehavende lichaam met een indrukwekkende hoeveelheid geurige zalf. Ze leggen het te ruste in een prachtig nieuw uitgehouwen graf.

Met deze zorgzame daad belijden ze hun geloof in Jezus. Ze schenken zijn lichaam de rust en de eer die Hem toekomt na zijn leven en sterven.

29

Jezus wordt in het graf gelegd. De mannen links en rechts zijn Josef van Arimatea en Nicodemus.

Iedere keer als gelovigen hun geliefden liefdevol verzorgen mag die belijdenis weerklinken.

vrijdag 26 maart | Handelingen 7: 54-8:2

Het sterven van Stefanus leunt als het ware tegen dat van Jezus aan. Stefanus wordt gezien als de eerste martelaar. Zijn geschiedenis gaat ook over het eerste sterfgeval in de jonge kerk (afgezien van de dood van Judas). Als Stefanus de dood in de ogen kijkt, ziet hij een geopende hemel, en de stralende luister van de Mensenzoon aan Gods rechterhand. In Stefanus' laatste woorden voel je dat hij zijn sterven niet los kan zien van Jezus' sterven. Zijn sterven is sterven met het oog gericht op de hemel die geopend is dankzij de Mensenzoon. De dood zal hem samenbrengen met zijn Redder. Op aarde nemen medegelovigen de taak op zich zijn lichaam te begraven. Zo krijgt hun band met Christus en hun band met Stefanus gestalte. In een dodenklacht geven ze uiting aan hun rouw. Geloof en verdriet gaan samen op.

zaterdag 27 maart | Jakobus 1: 19-27

Volgelingen van Jezus staan elkaar bij rond het graf. Het gevaar is dat het daarbij blijft. Iedereen gaat terug naar zijn eigen huis en de weduwe blijft eenzaam achter, alleen.

Toen Jezus stierf, vroeg hij aandacht voor zijn moeder Maria en zijn vriend Johannes. Hij verbond ze aan elkaar opdat ze zorg voor elkaar zouden dragen. Geloven in het kruis van Jezus is onlosmakelijk verbonden met liefdevolle zorg voor hen die een vriend of een zoon missen. Barmhartigheid in praktijk brengen – dát is geloof, in de woorden van Jakobus: reine en zuivere godsdienst.

